

Megtanulni tanulni!

A legtöbb, amit tehetünk a gyere-
künkért, az az, hogy nem engedjük
elveszíteni a tanulási képességeit!
Ezt pedig úgy tudjuk megtenni, ha
hagyjuk, hogy vidáman, játékosan
fedezze fel ő maga a világot, és ha
kell, mutatunk neki olyan tanulási
eszközöket és módszereket, amelyek
az elménk működéséhez igazodnak,
nem pedig az elméjét akarjuk rá-
kényszeríteni értelmetlen szabályok
alkalmazására.

Okos a magyar, mindig is az volt. Mind az IQ-teszteken, mind a Nobel-
vagy egyéb díjak terén, népességünk arányához képest kimagasló
a különleges tudásúak száma. Azt hihetnénk, hogy az átlagos intel-
ligenciával születettek számára nem marad más, ha eredményeket
akarnak elérni a tanulásban, mint a végtelen, lélekölő „biflázás”, pe-
dig van olyan módszer, amellyel mindenki klasszissokkal gyorsabban
és maradandóbban sajátíthatja el a tananyagot.

Lantos Mihály egyetemi oktató, tanulás-módszertani tréner aktív életet él. Tanít, interjút ad, rengeteg meghívásnak tesz eleget, egyik szülői tájékoztatóról a másikra megy, aztán kezdi előlről... Elhivatott ember, akinek az a küldetése, hogy gyerekeket és felnőtteket tanít meg hatékonyan tanulni.

– Van erre igény?

– De még mennyire! Az iskolai oktatás – legyen bármilyen szintű – csak azt követeli meg, hogy elsajátítsd a tananyagot, de a módját már rád bízta. Ezzel a gonddal aztán magunkra is hagy, mély tisztelet azon iskolák-
nak, amelyek próbálnak megoldást találni. Szerencsére egyre több ilyen intézménybe hívnak meg előadást tartani az én tanulási stratégiámról, hiszen ez a helyzet egyaránt rossz a szülőnek, a pedagógusnak és legfőképpen a gyerekeknek.

– Te tudtál tanulni?

– Dehogy! Mindent elkövettem, hogy elkerüljem a tanulást! Én sem találtam benne élményt, ezért máshol kerestem. Színészkedtem, verset írtam, sportoltam, s bár mindezek hasznos tevékenységek voltak, de az iskolai előmenetelemet nem szolgálták.

Huszonhét évesen főiskolára jelentkeztem, és a korábbi iskolákhoz hasonlóan, ezt is tanulási stratégia nélkül szenvedtem végig. Csak az első diplomám megszerzésekor jöttem rá: a tudás rendkívül hasznos! Meg is jött a kedvem az ismereteim

bővítéséhez, már csak egy apróság hiányzott hozzá: meg kellett tanulnom tanulni!

– Így született meg a Lépéselőny®?

– Lényegében igen. A módszerem nem új találmány, az elme működésén alapszik. Tudományos tény, hogy a jobb és a bal agyfélteke nem szimmetrikusan működik. A bal a számokért, a logikáért és a rációért, a jobb a kreativitásért, az érzelme-
kért és a játékért felelős. Az óvodai jobb agyféltekés tanulást (épít, rajzol, játszik) az iskolában felváltja a bal agyféltekés (ül, és próbálja értelmezni a tananyagot). Ez önmagá-

ban nem lenne baj, hiszen bizonyos képességeket és készségeket más-
képp nem is tudnánk elsajátítani, de a jobb agyféltekét mintha ezek után számúznánk a tanulásból. A Lépéselőny® tanulási stratégia egyszerűen és gyakorlatiasan összeszedi azokat a hasznos eszközöket és módszereket, amelyekkel újra bekapcsolhatjuk mindkét agyféltekét a tanulási folyamatba.

– Már a harmadik könyved jelenik meg e témában...

– Az első tanulás-módszertani könyvem, a *Villámolvasás a gyakorlatban* azoknak szól, akik nagy mennyiségű információval dolgoznak, amit értő és maradandó módon szeretnének elsajátítani. A *Lépéselőny®* – *Tanulj meg tanulni!* című könyvemet gyerekeknek írtam, hogy praktikus eszközöket adjak nekik a tanulás nevű játékhoz. A *Tanítsd meg tanulni!* pedig már a szülőknak szól, hogy miként tudunk a gyerekünknek segíteni, amikor megreked a tanulásban.

– Te is szülő vagy?

– Sőt, már nagypapa! 😊

www.lantosmihaly.hu

Úgy gondolom, hogy a hatékony tanulás alapösztönével születünk, aztán ahogyan magunkra szedünk – néha erőltetünk – módszereket, meggyőződések, sztereotípiákat, úgy változik az agyunk használati módja is, és néha valóságnak véljük azt, hogy „az én agyam már nem úgy működik, mint régen!” – holott az igazság az, hogy nem úgy használom, ahogy régen.